

Doktor Şair Yazar 399Frahim Hüseynli İle Söyleşi

– F.Ç.Kabadayı · 21 Eylül 2013

"Doktorluğum İşim, Şairliğim Kısmetim; Alın Yazımdır"

ÜRƏK, MƏNİ RAHAT BURAX

Ağlayana yar-yoldaşsan.

Üzümdə ələnən yaşsan.

Dərd ilə doğma qardaşsan,

Ürək, məni rahat burax!

Gəmimizin yolu duman...

Vəfa qılmadı bu liman.

Yol ver gedim, uzaq dolan,

Külək, məni rahat burax.

Qaçmaram, sözdən qaçmaram!!!

Desəm də ki, əl açmaram...

Şah oğlu şaham, acmaram,

Çörək, məni rahat burax.

Nə yağış var, nə çisək-çən,

Quruyubdu yaşıl çəmən.

Nə baxırsan bu çəməndən,

Çiçək, məni rahat burax!

Ağlayana yar-yoldaşsan,

Üzümdə ələnən yaşsan.

Dərd ilə doğma qardaşsan,

Ürək, məni rahat burax.

Bu dərin və güzel mısralarının sahibi  frahim Hüseyini bir Tıp doktoru... Azərbaycan Yazarlar Birliđi  yesi. Edebiyatın önemli isimlerinden Halk Şairi B.Vahabzadə'nin hayır duası ilə 1970 yılında "Bakını gecə lövhəsi" (Bakunun Gece Manzarası) şiiri ilə ortaokul yıllarında şiire başladı. 6 şiir kitabı yayınlanmıştır. Eserlerinin isimleri şöyledir;

"Səni gözləyə-gözləyə",

"Yollar qayadan asılır",

"Ömrü hamitək yaşasan"
"Məni axtaran varsa",
"Nə yaman çətinmiş məni tanımaq"
"Yağan yağış yollarını döydü mü"

"Çox dəyərlı şeirdi... Duşundurucu şeirdi "əllərinizə sağılıq Afrahim muəllim" diyor okuyucuları. Hem hastane başhekimi, hem şair, hem yazar... Kısacası başarılı bir insan. Yazdığı şiirlerle gönülleri fetheden bir sanat adamı. Çalışkan, mütevazı, hassas... Kendisiyle röportaj isteğimi kırmadı. Çok teşekkür ediyorum. Neler sordum neler söyledi? Merak ediyorum musunuz? Söleşimiz biraz Azerice biraz Türkçe oldu ama bence çok güzel oldu. Onu tanımaktan çok mutlu oldum, sizin de tanımanızı gönülden istiyorum.

"Meni kırmadınız, minnətdaram! Var olun! Necesiniz?"

-İyiyem. Ben de sizlere minnetdaram! Saygınız için!

"Şeirleriniz çox gozeldir, şeire ne zaman başladınız? Şeir sizin için nedir?"

—Teşekkür ediyorum güzel sözleriniz için. Şiir yazmaya daha okul yıllarında başlamıştım. İlk şiirim merkezi metbuatda 1970-ci yılda (1970 yılında) basıldı. Daha sonra şeirlerim qazeta ve dergelerde basılmaya başladı, radyo ve televizyonlarda duyulmaya başladı... Şeir benim için duyduklarımı, söyleyemediklerimi yazıyla anlatmaktır. Şiir benim üçün kalbimdekileri insanlarla paylaşmaktır...

"Sizce ne vakt şair ya da yazar olunur? Her şeir yazan şair midir?"

—Şair olmak ne bir arzu, ne de istek değil. Yazdıklarınla insanların kalbine yol buluyorsan, insanlar seni kendine yakın sanıyorsa, herkes kendini yazdıklarında hissediyorsa demek ki artık sen şairsen. Kendinden habersiz... Kendin duymadan... Tabi her yazan şair olabilmeyiz. Zamanın kendi seçimi var!...

"En yakın dostunuza Əfrahim Hüseynli kimdir diye sorsak bize neler anlatır?"

—Tevazudan uzak olsa da deyim. Benim yakın arkadaşlarım sayısızdır. Edebiyatı sevenler "Efrahim şairdir", edebiyatı sevmeyenlerse "Efrahim doktordur" diyecek. Bence...

"Çalışma arkadaşlarınız şeirlerinize ne tepki verirler?"

— Bu bir Tanrı yazısı... Çalışma arkadaşlarımdan çoğu şiir sevenlerdir. Sevmeyenler de artık şeiir sevmeye başlamış. Çoğu şeirlerimi ezberden biliyor.

"Boş vaktlerinizde ne yapmaktan hoşlanırsınız?"

- Müsəfif getmeyi. (Misafirlığe gitmeyi) Bir de müzik dinlemeyi. En esası da klasik muzik... Tibbi kitaplari da okumayi unutmuycorum.

"Ailenizde eşiniz hanımefendi de kızınız Afaq Hanım da doktor... Size edebi alanda yardımcı oluyorlar mı? Siz elinize kalem aldığınızda ne diyorlar?"

—Ailemiz doktorlar ailesi olsa da her gün yeni şiirlerimi bekliyorlar. Yardımcım değil, her biri ilk okuyucularımdır. İlk oxucum (okuyucum) kızımdır. Hem de ilk tenqidçim yani ilk fikir söyleyendir.

"Edebiyat alanında başka neler yapıyorsunuz? Azərbaycan'da şair/yazar toplantıları oluyor mu?"

—Üniversite yıllarının sonunda universtitet qazetasi pedaksiyasında (Üniversite Gazetesi Bünyesinde) "Çeşme" edebi deynki yaratmışdık. (Çeşme isimli edebi dergi yayınlamıştık.) O zamanlar ve sonralar da edebi toplantılarda biz doktor-yazarlar sık sık olurduk. Hetta çox toplantıları da orqanize ediyorduk. Son zamanlar vakt yuzunden böyle toplantılarda az bulunuyorum.

"Hem başhekim hem de bir edebiyat sevdalısınız. İkisini bir arada yürütmek zor olmuyor mu?"

—Ben doktorluğumu şeirlerimsiz, şeirlerimi doktorluğumsuz düşünebilmiyorum. Doktorluğum benim peşemse, (doktorluk benim işimse) şairliyim kısmetim, Tanrının yazdığı alın yazıdır. Burada zor olan bir şey yok...

"Gelecek için ne gibi planlarınız var, öğrenebilir miyiz?"

-Şeir plansız... habersiz yazılıyor. Benim için şiir yazılmayan gün beyaz bir sayfadır. Bu yaxınlarda iki cildlik kitablarımı basmağa hazırlanıyorem. (Yakın zamanda iki cilt halinde basımı yapılacak eserlerimin hazırlığı içerisindeyim.) Plan budur!

"Çox teşekkür edirem. Vakt ayırdınız bize. Size her daim başarılar diliyorum. Ailenize, güzel torunlarınız ikizleriniz Zeynep ve Zehra'ya kucak dolusu sevgilerimi gönderiyorem. Var olun."

-Siz de var olun! Size de çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

GÜNDÜZ UNUDURAM DEDİKLƏRİMİ

Gecələr deyirəm gündüz nə görsəm,
Yumub gözlərimi ötsəm yaxşıdı.
Nə qədər dostlarım yad olub mənə,
Dilimə yiyəlik etsəm yaxşıdı....

Gündüz unuduram dediklərimi,
Gözümdən yayınmır hər olub-olan.

Dilim ürəyimin sözünə baxmır,
Düzə düz deyirəm, yalana yalan.

Görürəm, yalandan üzə gülənlər
Əyləşib çoxundan yuxarı başda.
Günəşli günlərdə mərdə dönənlər
Yağışlı günlərdə ürəyi daşdı...

Yalandan gülənin, ağlayanın da,
Yolu qayalıqdan, dağdan uzaqdı.
Dilim də, gözüm də başıma bəla,-
Mənimsə yollarım şaxta-sazaqdı.

Elin gözlərinə tərəzi dedik,
Nizamını pozduq biz bilə-bilə.
Səbirsiz adamlar çox şey itirib,
Bəlkə əlacımız dözümdü belə.

Əfrəhim Hüseynli